

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 20. januarja.

Goriški dr. Mahnič piše v svojem časniku tako-le: „Drugič bi morala visoka vlada povsod, kjer skupno biva dvoje ali več narodnostij, zabraniti vsako preočito, ostentativno, zatorejizzivajočo narodno slavnost ali katero si koli narodno izjavo“. Dalje piše omenjeni gospod še tudi; „Nadalje bi morala vlada brez izjeme razpustiti vsa društva, katerih znak je narodna pretiranost in izključljivost. Sem spadajo v prvi vrsti telovadna društva, naj se imenujejo kakorkoli. Taka društva gojijo navadno ideje absolutne narodnosti, ideje veleizdajske“. Mi se s prismo-darijami, katere kuha goriški „rimski katolik“ v dr. Tonklija lonci, nesmo radi nikdar pečali. Prepirati se s človekom, ki vedno svojo trobi in si vedno misli, da je metajoč okrog sebe z blatom, premagal vse svoje nasprotnike, če se tem ni zljubilo obrniti ga na tak način, kakor bi bil zaslužil, ni prijetna naloga. Tudi se tak nasprotnik, če mu sapo zapreš in če ga ošvigaš z brezovko, le prerad skrije za svojo častitljivo duhovniško obleko, kričoč; moje telo je blagoslovljeno, kaj me biješ. Ali ne poznaš zapovedi: „si quis suadente diabolo i. t. d. i. t. d.“

Naša želja je, da bi nepotrebni prepiri zavoljo malenkostij mej nami ponehali. Mi dobro vemo, da je stališče duhovnika težavnejše, nego ono posvetnjaka, če se je podal v politično gibanje. Od duhovnika se ne sme zahtevati, da bi v sebi zatajil vsa tista načela, s katerimi so ga napolnili v semenišči. Zategadel je naše prepričanje, da posvetnjaki nemamo nikdar pozabiti tistih ozirov, katere so v političnih bojih naših že od nekdanj naroda voditelji izkazovali slovenski duhovščini. Posvetnjak in duhovnik lahko zlošno delujeta za narod, če jih vodi pri tem jedna in ista zvezda: ljubezen do slovenskega naroda. V tem, da moramo svoj narod čez vse ljubiti, smo jedini vsi. Ta ljubezen do naroda je gotovo tako trdna vez, da bi lahko vezala vse stanove mej nami v trdno celoto, ki bi nikdar ne razpadla. Pri tem pa je seveda

prva zapoved, da se mej sabo opuščajo vse provokacije. Naše načelo je bilo in bode tudi v prihodnje, da sta duhovenski in posvetni stan v političnem življenju jedne in iste veljave. O tem se nam niti ne sanja ne, da bi trdili, da je duhovščina v političnem življenju več kakor posvetni stan. Tu stojimo vsi na enem in istem mestu. Zategadel hočemo opuščati provokacije proti duhovščini, zahtevamo pa tudi, da se proti nam opuščajo take provokacije. Kakor mora biti vera goreča, kolikor najbolj mogoče, tako mora tudi biti narodna zavest razvita in goreča mej nami, kolikor najbolj mogoče. Mi nočemo katoliški cerkvi kratiti najmanjše pravice. Ali ravno tako občutni smo gledé svoje narodnosti. Naš list je od nekdanj zastopal načelo, da mora biti slovenska narodnost fanatična in če hoče dr. Mahnič tudi absolutna. To načelo bode list tudi v prihodnje zastopal. Če bode kdo mej Slovenci nastopil, ter bo pričel oznanovati krivo vero, „da je pretiranost v narodnih vprašanjih škodljiva, da moramo mi Slovenci glede narodnosti postati popustljivi ali mlačni, kakor na pol pogreta voda potem ga bomo vselej šteli mej najhujše sovražnike svojega naroda. Tak človek je slep ter hoče narodu vzeti najboljše orožje, s katerim se bode morda še obdržal proti navalom, ki mu prete od vseh strani. Kdor hoče razširjati mlačnost glede narodnosti mej nami, tega moramo zatreti kakor gada. In če tak prorok nosi duhovsko obleko ali pa še celo purpur prelata, to nič ne dé: „hic niger est, hunc tu, Romane, caveto!“ Brez usmiljenja po njem! In kakor volka v logu morali bi ga zasledovati vsi, komur je na srci obstanek slovenskega naroda.

Mi bi se tudi danes ne bili pečali z dr. Mahničem, da ni tu odkril svoje ovčje kože, ter nam pokazal risa, ki tiči v njem. Dr. Mahnič ni več posamezna oseba, ki je nekdanj s svojimi kozolci, katere je preobračala po svojem „Rimskem Katoliku“ razveseljevala nas Slovence s humorističnim berilom. Okrog moža se je nabrala nekaka stranka, posebno od tedaj, odkar sta ga brata Tonklija vzela pod svoje varstvo. Ko je pri nas na Kranjskem nekaj veselih družb (pri vinu se človek z različnim kratkočasji) dr. Mahniču skovalo peticije, zbrala se je

tudi takoj okrog njegovega imena stranka, obstoječa večinoma iz mlajših duhovnikov, kateri večinoma nemajo tistega znanja, kot ga ima dr. Mahnič. Vzlic temu pa neso nič manj nestrpljivi in ošabni, kot je profesor v Goriškem malem semenišči. Ta stranka se je torej ustanovila tudi mej nami na Kranjskem in ker so njeni člani delavni in polni mladostnega ognja, je vsekako mogoče, da bode ta stranka vsaj nekaj časa slabo uplivala na razvitje našega naroda. Veseli nas zategadel, da je prerok Goriški nam svoj koran nekoliko globokeje odprl ter na trg postavil nekaj več politične svoje modrosti, kakor je to storil do sedaj. Čutili smo že davno, da tako imenovani skrajni katoliški stranki, koji načeljuje dr. Mahnič v Gorici, v oči bode mej Slovenci tista živa narodna zavest, ki diči naš narod od pričetka njegovega probujenja. Ti ljudje bi radi zatrli mej Slovenci vsako knjigo, izvemši molitvenih knjižic, koje zalagata Ničman in „Katoliška tiskarna“, zatrli bi radi vsako društvo — izvemši bratovščine, ali kar je najhujše, njihovi naklepi merijo v to, da bi Slovenec počasi pozabil na svojo narodno zavest, da bi bil potem kakor vosek v rokah skrajne Mahničeve stranke. In ker ti ljudje dobro čutijo, da z grčanko svojega duha ne morejo vsega skupaj stolči, potem pa kličejo vlado na pomoč: češ, pridi ti, ti si močna in zadavi narodna društva in v ječo vrzi pretirane Slovence! Da ima skrajna Goriška stranka malo srca do naroda, mislili smo zmirom. Da pa je njeno srce tako ostudno, kakor se je sedaj pokazalo dr. Mahniču izpod njegovega plašča, tega do danes nismo vedeli. Danes pa smo popolnoma poučeni in Bogu dajmo hvalo za to! Zdaj vemo, kateri so zadnji cilji skrajne stranke mladih duhovnikov, zdaj vemo, da ta stranka ničesar družega ne namerava, nego s pomočjo vlade — in vlada, ki bi mej Slovenci narodnost giljotinovala s tistim ognjem, kakor je nekdanj „krvavo stegno“ na Francoskem obglavljala aristokrate, bi se prav lahko dobila — zadušiti mej Slovenci narodno zavest, tako da bi nas konečno tuji brez vseh težav pograbil in potlačili. S tako stranko ni nikacega kompromisa! Kdor je pošten Slovenec, s takimi ljudmi se ne brati! Kdor je za-

LISTEK.

Slike litevske.

Pri belem mazuru.

(Češki napisal E. Jelinek, posl. V. Nevin.)

(Dalje.)

Laskavo vabilo vsprejel sem tem hvaležneje, čim svestnejši sem bil, da se na dvoru panstva Wollinskih snidem s številno litevsko družbo, katere je tako blizu prirasla k mojemu srcu. „Bodo stari in mladi ... ne bode se dolgočasili“, pravil je gospodar dobrotno, k čemur je častna gospa tega šlahtskega dvora smehljuje dodala, da bodo tudi Litvinke ... lepe Litvinke ...

K temu dodavam le mimogrede, da je panstvo Wollinskih pripadalo k imovitejši šlahi litevske. Bivali so v lepej palači v gordenskej guberniji. Bil sem nastanjen pri enem izmed panov sosedov panstva Wollinskih, kakih deset vrst od našega današnjega večernega shoda. Imeli smo torej iti skupaj tja.

Za dne izvedel sem še mnogo podrobnostij o nastopajočem večeru. Vzlasti radostno bila je razširovana vest, da pride na rodbinski praznik pod

domači svoj krov tudi hčerka gospodarjev, katere je bila obsojena preganjati življenje zaprta v dekliskem penzjonatu neoddaljenega mesta. Poslali so jo tja baje radi francoske in angleške konverzacije, in vse kar so mi o njej pravili, svedočilo je, da je ta Litvinka ne le zelo krasna, marveč i neizmerno razumna. Imenovala se je po koledarji Celina, ali nihče je ni nazival inče nego Cesija, kar se je glasilo v vseh ustih ljubko in nežno. Bil sem v resnici zvedav poznati je osobno. In poznal sem jo, poznal ...

S prvim nočnim mrakom odpravili smo se na večer. Solnce je že davno izginilo za temo litevskih gozdov ali zrak pronikla je le včasih kaka pesen zapoznelega pevca. Za to pa je pričel cvrčeti in sikavi koncert milijon nevidnih hroščev v nizkih travah. Brička naša je letela naglo, čas je bežal brzo, in tako se je zgodilo, da smo se mimo vsega pričakovanja hitro bližali cilju svoje poti.

Vender pri tem nismo bili prvi, preje smo se zapoznili. Moj laskavi sprevednik me je že izdaleka opozoril na panski dvor, kateri je stal za vasjo in kateri se je danes slavnostno svetil na vse strani. V vseh oknih žarila se je svetloba, da i pred uhodom plapolalo je nekoliko plamenov, kateri so z jasnimi migljaji pronikali vedno gosteče

se nočne sence. In čim bolj smo se bližali dvoru, tem jasneje smo razločevali osebe mej okni, katerih nedoločene podobe so se vedno menjavale, zakrivale se, ali znova se javljale. Tam je bilo očitno že šumno.

Za kratek hip bili smo na dvoru. Strši danes i najmanjšo tožnost s čela svojega, pozdravljaj nas je pan gospodar srčno na pragu in veselo povel v družbo. Vzajemno predstavljanje je šlo vsled dobre navade po vrsti, pričelo se je takoj pri dverih in se uleklo počasi do sosednjega salona, odkoder so doneli veseli glaski dobrovoljnih Litvink. Na tej predstavljajočej poti poznal sem marsikatero sivo glavo litevsko, marsikatero krasno podobo in tudi mnogo krasno roko bilo mi je dovoljeno gorko stisniti. In bilo je teh starih panov lepa vrsta ... lepa vrsta goreče se razgovarjajočih o starih časih in starih dogodkih. Te bele glave so bile jedna v sebi zaključena celota današnje družbi.

Seznnavivši se z vsemi v prvej sobi, vel me je dobrotni gospodar čez prag dalje.

Ah! Tam je bila tudi „v sebi zaključena celota“, le da scela ina, zlagajoča se z bujno družino mladih panov in s kitico še mlajših devotk — Litvink.

Pregledati nanaglomla vse in storiti o njih

vesten Slovenec, nosil bode zmirom brušen meč ter ga sukal proti tej stranki, ki je sedaj po svoji prvi glavi jasno in očitno izrekla svoje sovraštvo proti slovenski narodnosti. Če pride v vašo sredo, ki bi vam hvalil to stranko, vrzite ga skozi vrata, in če so tik vrat še stopnjice, vrzite ga tudi po stopnjicah navzdol, da ga nikdar več nazaj ne bode! Pri tem ne glejte na obleko, naj je taka ali taka, v njej tiči izdajalec slovenskega naroda, ki služi vsaki pošteni slovenski družbi v sramoto in gnjus. Mi pa bomo ti skrajni stranki tudi v prihodnje gledali na prste in nikakor ne bomo mirno gledali, da bi izpodkopavali tisto glavno načelo, da je namreč Slovencu pred vsem potrebna goreča, jeklena, neprizanesljiva in neomahljiva narodna zavest.

—r.—

Nemščina — državna zadeva?

Kakor poročajo, so se neki posvetovanja na konferencijah Dunajskih gladko vršila, dokler ni prišel Scharschmidov predlog na vrsto, ki namerja uzakoniti nemščino kot državni jezik. Pl. Plener pa neki že od začetka dokazuje, da tako uzakonjenje bi bilo potrebno, češ, da je nemščina kot državni jezik državna zadeva.

Prvo glasilu nemških liberalcev pa argumentuje z naslednjo logiko: ker je nemščina kot državni jezik državna zadeva, jo je treba zmatrati s stališča narodne enakopravnosti v popolnem zmislu člena XIX. drž. osnovnih zakonov. Torej spada sklepanje o njej v državni zbor, da se tako enakopravno osrečijo s tem darilom vsi narodi! Po tej logiki so bili avstrijski narodi osrečeni z narodno enakopravnostjo že pred ustavo; kajti bremena v interesu so prenašali vsi, in ker jih prenašajo tudi danes; so enakopravni gledé na krvne in denarne davke. Enakopravni v tem zmislu so bili doslej še vsi podjarmljeni narodi, pred vsem pa sužnji starega in novega veka. V takem zmislu ni treba kakor močnim biti dovolj, da naložimo raznim podnikom ali njih skupinam jednaka bremena, pa so nakrat enakopravni! In člen XIX po tej logiki nima drugega pomena in namena, kakor da se natveže breme nemščine kot državni jezik vsem narodom hkratu in jednako. To rešilno pot so prvič pokazali v 22 letu sedaj veljavne ustave!

Da, opustimo šalo, s katero se obrača glavno glasilu k avstrijskim nenemškim narodom, da bi jih primerno zabavljalo v letošnjem kratkem pustu; — da, pravimo vendar soglasno s tem glasilom: razpravljanje o nemščini kot namerjanem državnem jeziku spada v resnici v državni zbor, pa ne v zmislu narodne enakopravnosti, ampak ker se hoče vsem avstrijskim narodom naložiti kot breme — proti ustavi.

Ravno to kaže, da sedanja posvetovanja ne veljajo samo za češko kraljestvo, ampak kot uvod sorodnih razpravljanj za vse narode; kajti pogajalci iz češkega kraljestva nimajo nobenega pooblastila ne od nemške ne od slovanske strani, naj menj pa od vseh narodov. To kaže torej, da sedanja pogajanja niso več, kot samo posvetovanje, katera ne

morejo vezati ne skupnega češkega naroda, še manj pa vseh narodov, in korekturo bo možao napravljati na raznoterih stopinjah po dovršenih teh posvetovanjih.

Češki odbranci pri konferencijah lahko odgovoré, da nemščina kot namerjani državni jezik ne spada v češke zadeve, kar priznavajo nemški liberalci sami, ko trdè, da je to državna zadeva.

V ustavi ni govora nikjer o tej kot državni zadevi; kdor bi jo torej vtikal v ustavo, bi hotel spremeniti sedaj veljavno ustavo, in zato je potreba dveh tretjin glasov državnega zbora.

Nemščina kot namerjani državni jezik pa niti ne more priti v državnem zboru na dnevni red, dokler se ne izvrši poprej narodna enakopravnost, ki pa bi ne osrečevala z nemščino vseh narodov, ampak z zagotovljenjem, da sme vsak narod posebe gojiti svojo narodnost in svoj jezik. Narodi morajo najprej kot taki zastopani biti in še le potem morejo delati koncesije kakemu jeziku, in državni jezik bi bil taka koncesija v narodnostnem pogledu.

Nemščina, ako bi bila zares državna zadeva, bi se morala kot taka dokazati tudi ogerski polovici, torej pred vsem Madjarom. Nemščina mora veljati kot državna zadeva, ako obvelja to stališče, ali za celokupno državo ali pa ni potrebna kot državna zadeva. Dokler Madjari ne odstopijo od madjarščine kot državnega jezika v onostranski polovici, ne morejo narodi nikdar razgovarjati s o nemščini kot državni zadevi. In še potem, ko bi Madjari bili zato, je treba še le pogajati se; ali bi bili vsi narodi zato. Kajti tako koncesijo morajo dovoliti vsi narodi, ne pa morda samo Madjari ali poleg njih še Poljaki, ki bi morda v to dovolili samo zaradi neslovanskega stališča, s katerega služijo zapadnim interesom.

Po takem ni še bila ura za pogajanje v nemščini; morajo se dobiti za njo poprej vsi narodi skupnega cesarstva. Ti narodi morajo pa popred sami kaj imeti kot taki, in potem bodo šele mogli napravljati koncesije. Narodi morajo poprej dobiti uslovja za obstanek in razvoj lastne narodnosti in lastnega jezika, in še le potem utegnejo, pa samo utegnejo razgovarjati se o kakem jeziku kot državnem jeziku ako bi bil tak sploh potreben in potreben, da se uzakoni tak. Prej morajo narodi dobiti svobodo za vsestransko razvijanje svoje narodnosti in svojih jezikov; potem še le bodo mogli sami stavljati meje tej svobodi. Da pa si ne bodo krčili te svobode brez neizogibne in kot take dokazane potrebe, razume se pač sami po sebi.

S tega stališča bodo narodi pretresali tudi rezultate sedanjih Dunajskih pogajanj, naj bi se izrazila osrednja vlada v tu podanem, od nas zahtevanem, ali pa v neugodnišem zmislu. Menimo pa da osrednja vlada ne zapusti svojega ustavnega glede na narodno enakopravnost poudarjanega stališča in da se ne da uloviti od neustavnih teženj, kakoršne razodevajo Plenerji in Scharschmid.

kjer nas je razposadil pri dolgej mizi po vrednosti in starosti sam gospodar.

In baš pri tej priliki zgodilo se mi je vsaj enkrat v življenji, da se je spolnilo, česar sem si želel. Ali po samem naključju, ali po udihu plemenitega sklepa, ne vem, ali gotovo je, da sem se znašel na naslanjači, katerega nasprotje zavzemala je kakor kneginja Cesija... Sicer nisva mogla veliko skupaj govoriti, kar je oviralo deloma sedetvo, deloma piramide jedil; ali bil sem danes s tem zadovoljen, da sem mogel Cesijo gledati.

Gostovanje je trajalo dosti dolgo in vsakemu izmed udeležencev bila je ponujena prilika povedati kaj v splošno zabavo. Tudi na me prišla je vrsta, in sicer v trenutku, ko me je gospodar vprašal: „Kako se godi mojim litevskim študijam“. Imel sem povedati, kaj sem do sedaj izvršil, skusil, videl... Nehoteč številno in razveseljeno družbo dolgočasiti s suhoparnim raportom, segel sem v hvaležnejo zalogo čudovitih zgodbic.

Prigodilo se mi je v poslednjih dneh na litevskem potovanju nekaj, kar je težilo mojo vest in poleg tega moglo zabavati baš zbrano družbo. Pripovedoval sem torej vse verno in odkritosrčno, zamolčaje le mesta in imena. K temu vezalo me je resnično spoštovanje do oseb, o katerih se je govorilo in vzlasti do osebe, katera me je obdarila z velikim zaupanjem. Pripovedoval sem. (Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 20. januarja.

„Tagespošti“ ne ugaja izid češkonemških pogajanj. Posebno jo bode, da so nemški odposlanci se zadovoljili s tem, da se jezikovne naredbe ne razveljavijo. Tega skoro verjeti ne more, da bi Plener in Schmeykal bila v kaj takega privolila. Sicer se bode pa stvar na shodu nemške stranke v Toplicah bolj pojasnila in „Tagespost“ se nadeja, da ta shod ne bode pritrdil nikakemu sporazumljenju, po katerem bi se žrtvovala kaka nemška zahteva. Gospodje pri „Tagespošti“ se menda mislili, da so konference na Dunaji bile le zato, da se Čehi v vsem pokoré Nemcem. — „Fremdenblatt“ posebno hvali Plenerja, da ima velike zasluge za sporazumljenje mej Nemci in Čehi, ker je znal dobro pojasniti položaj na Češkem. Kako sporazumljenje se je dognalo, si lahko mislimo, če vladna glasila proslavljajo Plenerja. Menda mu s tem hočejo pogladiti pot v ministerstvo. Vsaj se „Czasu“ poroča z Dunaja, da se vsled doseženega sporazumljenja ne bode sicer premenila sistema, pač se bodo v kratkem izvršile neke premenbe v ministerstvu, v katero ustopi nekaj levičarjev. Kateri ministri bodo odstopili, da naredo prostor levičarjem, tega se ne poroča, toda bati se je, da taki, ki so Slovanom prijazni.

Upravno sodišče je odločilo v nekem posebnem slučaju, da se nemajo oblastva, temveč volilci sami brigati za to, da se jim prav predpišejo davki, če hočejo izvrševati volilno pravico svojo.

Vnanje države.

Ruski vojni minister je pregovoril carja, da se zgradi železnica ob obrežji Črnega morja, katera bi vezala pristanišče Novo Rossijsk s kavkaškimi železnicami. Ta železnica bi bila velike važnosti za rusko mobilizacijo in prevažanje čet, ki bi prišlo do vojne mej Rusijo in Anglijo v Aziji. V kratkem hočejo baje jako omejiti avtonomijo Finske. Vzeli jej bodo pravico pobirati carino od blaga, prihajajočega iz Rusije, in imeti svoj denar in samostojno pošto in brzojavno upravo.

Umrli je turški general Strecker paša za plućnico. Pokojnik je bil rodom Nemec. Sprva je služil v pruskeji vojski, leta 1854. je pa prestopil v turško vojno. Ker je bil jako nadarjen, je hitro napredoval v turške službi in postal paša. Posebne zasluge ima za organizacijo turškega topništva in utrjevalna dela. Za zadnje turške ruske vojne je vodil utrjenje Šumle in Dardanel. Po sklenenem Bero-linskem dogovoru je bil imenovan poveljnikom milice v Vzhodni Rumeliji. Ko se je milica razpustila, vrnil se je v Carigrad, kjer je do smrti imel veljavno besedo v svetu muširjev. Pokojnik je imel kach 60 let.

Umrli je italijanski princ Amadej vojvoda Aosta. Pokojnik je bil rojen dne 30. maja 1845 kot drugi sin kralja Viktorja Emanuela. Udeležil se je leta 1859. vojne proti Avstriji. Leta 1866. je bil pri Kustoci lahko ranjen. Dne 30. maja 1867 se je poročil s princesinjo Marijo del Pozzo della Cisterna in je bil to leto imenovan kontraadmiral. Dne 16. novembra 1870. so ga španjski cortes volili španjskim kraljem. Dne 4. decembra 1870 je vsprejel deputacijo, ki mu je prinesla krono španjsko. Dne 30. decembra je odpotoval na Španjsko. Ta dan je bil zavrato ubit general Prim, kateri je največ pripomogel, da je bil voljen italijanski princ španjskim kraljem. Dne 2. januarja 1871 je prišel v Madrid, ter je prisegel na ustavo in bil slovesno proglašen za kralja. Kmalu je pa imel velike težave z vladanjem. Ker je hotel liberalno vladati; se je zameril plemenitnikom, ki neso hoteli več prihajati na dvor. Šestkrat je menjal ministerstvo, a nobeno se ni moglo utrditi. Dne 18. julija 1872. l. se je poskusil napad na življenje njegovo. Karlisti so se bili jeli puntati. Ko je videl, da se ne bode mogel obdržati na prestolu, se je odpovedal dne 11. februarja 1873. Vrnivšega se v Italijo je imenoval oče generalnim lieutenantom. Pozneje je postal nadzornik konjice. Dne 8. novembra 1876 umrla mu je soproga. Dne 11. septembra 1888 poročil se je princ s svojo sestričino Leticijo Bonaparte. Princ ima štiri sinove, tri iz prvega, jednega iz drugega zakona.

Cesar nemški je izrekel željo, da se po vojašnicah ne čitajo „Kreuzzeitung“, Stöckerjev „Volk“ in pa „Freisinnige Zeitung“. „Kreuzzeitung“, ki se je poprej posebno čitala pri dvoru, ne bode več smela biti razgrnjena po kraljevih gradovih. Ti listi ne ugajajo knezu Bismarcku, ker ga čisto napadajo, zato je pa napel vse sile, da jim kako škoduje. Grofinji Girgenti se je prepovedal prihod k španjskemu dvoru. Grofinja je hči kraljice Izabele in se je že večkrat govorilo, da skuša z raznimi intrigami dobiti regentstvo v roko.

Dopisi.

Iz Spodnje Savinjske doline, 10. januarja. [Izv. dop.] Minolo leto za nas Slovence ni bilo kaj ugodno, pa bodi kakeršno koli, saj je minolo. Jedno samo leto pa tudi ne more vsega popraviti, kar se je pokvarilo v teku mnogih let.

Upamo, da pa novo nastoplo leto prinese nam Slovencem boljših in veselejših dni, nego jih je minolo. Dosedaj so nas le prezirali in zaničevali in trdo boriti smo se morali za obstanek svoj, želeli bi že bilo, da posije nam milejše sonce.

To pa smemo pričakovati le, če ne bomo držali križem rok, kajti sicer se nam bode godilo, kakor lenuhu ležečemu pod hrusko, z odprtimi usti čakajočemu, da mu pade sad v usta. Delati moramo vztrajno, složno in naudušeno za našo milo domovino. Dokler ne bomo složno in vztrajno delovali, bodo nasprotniki naši vedno se šopirili in kratili nam pravice naše.

Žalibog da nam Slovencem še toliko manjka složnosti. Vsak na drugo stran vleče, vsak boče, da bi le njegova veljala, drugih pa nič. Pa tudi pogrešamo potrebne gorečnosti za narodno stvar. Vsak se na družega zanaša, sam pa nič ne stori. Naše društveno življenje hira, posebno v Spodnji Savinjski dolini. Poglejmo le v Žalec. Kje najdeš naudušenje za narodno stvar, vse je mrtvo. Kje je čitalnica, kje požarna bramba, kaj dela podružnica sv. Cirila in Metoda, da se nič ne gane. Zgubimo naj gg. Hausenbichlerja, Širco in Robleka, pa narodnega Žalca ne bode več. Kam ste prešli časi, ko so se v Žalci še zbirali narodni možje sklicevajoč narod v posvetovanje, ko so se tu glasili naudušeni govorci v spodbujajo narodnih kmetov.

Ravno tako žalostno, kakor v Žalci je pa tudi drugod po Slovenskem. Nikjer ni več pravega naudušenja, povsod vlada zaspanost. Stranke se prepirajo mej sabo, dočim bi trebalo, da bi složno delovale. Če tako dalje pojde, bati se je propada in narodne smrti. Marsikdo bode čitajoč te vrstice dejal, saj vendar ni tako hudo, temveč se vse le prečrno riše. Vsaj se vendar Slovenci vzbujajo. Toda ni dosti, da se vzbujajo, temveč jim je treba vedno bdeti in odbijati hlabro sovražnika, kakor so ga ob turških časih. Naši sovražniki nikdar ne mirujejo. Njih društva „Pro Patria“, „Deutscher Schulverein“ in „Südmark“ neprestano delujejo za uničenje našega naroda. Ko nam sovražniki prete tako od vseh strani, ne smemo se prepirati mej sabo, temveč moramo si vsi bratski podati roke v složno delovanje za narodno stvar in zboljšanje narodnogospodarskega stanja. Ko gre za naš narodni obstanek, ni čas za domače prepire.

Da pa bomo mogli delati složno in uspešno, osnujmo si „Gospodarsko politično društvo“, katero naj bode na narodnej in verskej podlogi, da bode združevalo vse stanove, ves narod in delovalo za ohranjenje naše narodnosti in pospeševanje narodnega blagostanja z gaslom: Vse za vero, dom, cesarja! Rojaki, na noge! Zdržite se, kar jeden sam ne zmore, zmoremo pa vsi. Naj bi ne ostal ta klic glas upijočega v puščavi, takoj se primimo dela in kmalu se bomo veselili lepega uspeha. Kako naj bi se osnovalo društvo, o tem naj bi se posvetoval shod narodnih mož, ki bi tudi sestavili pravila. Marsikaj bi se še dalo reči, toda o tem drugi pot, če bode „Slov. Narodu“ ugajalo. Priporočujoč čitateljem dopis svoj v preudarek zakličem: Na noge rojaki, zjedimo se za složno delo za vero, dom in cesarja. J. K. Savinjski.

Slavnemu uredništvu „Slovenskega naroda“
v Ljubljani.

Potezaje se na predpise §. 19. tiskovne postave, pozivljam Vas, da sprejmete v Svoj list sledeči popravek:

Nasproti navajanju dopisnika s Slapa v številki 10. Vašega lista, katero se glasi: „Ponavljaje smo prosili okrajno glavarstvo v Postojini, da bi nam poslalo vsaj za dobo splošne bolezni kacega zdravnika, a vse prošnje so zaman, 12 tisuč prebivalcev mora biti brez zdravnika, hočeš ali nečeš“ — izjavljam, da se od nobene občine na Vipavskem v zadnjih štirih letih nij nikoli uročila nobena taka prošnja, in da c. kr. okrajno glavarstvo niti ne bi bilo v stanu vstreči takim prošnjam, ako bi se bile vložile, ker razun c. kr. okrajnega zdravnika, čegar služba je po postavi na tanko omejena, nijma nobene zdravniške moči na razpolaganje.

C. kr. okrajno glavarstvo v Postojini,
dne 15. januarja 1890.

Friderik vitez Schwarz,
c. kr. okrajni glavar.

Domače stvari.

Josip Lipold †.

V divni Savinski dolini, v narodnem Mozirji zapel je tožni mrtvaški zvon. Zopet nam jo obžalovati izgubo vlega moža, uzornega rodoljuba, uplivnega in delavnega soboritelja, gosp. Josipa Lipolda, umrlega v 50. letu dōbe svoje. Ime Lipold ima odličan glas po vsem Slovenskem, mnogo članov iz te rodbine zavzema in je zavzemalo oblična mesta v javnem življenju in vaji smo, da se pri vsakem narodnem podjetju, pri vsakem shodu ob Savinji imenuje in čita v prvih vrstah ime Lipold. Pokojnik zlasti bil je neumorno delaven na narodnem polji, bil dlje časa starosta „Savinjskemu Sokolu“ in izvestno se še vsakdo spominja simpatične in korenjaške postave Lipoldove, kdor je bil prisoten pri blagoslovljenji Sokolove zastave v Mozirji. Domoljubno hišo Lipoldovo, nič manj pa tudi vse narodnjake na Štajerskem zadel je z njegovo prerano smrtjo hud udarec in pogrešali ga bodo dolgo, vedno. Lahka bodi zemlja blagemu možu in trajen spomin!

— (V Zagrebu nabral je dr. C) za „Mir“ 13 gld. Darovali so: Prim. dr. Kosirnik 1 gld., tajnik Fr. Kuralt 1 gld., prof. Magdič 1 gld., prof. Marn 1 gld., prof. Stožir 1 gld., dr. Vidrič 3 gld. in dr. Celestin 5 gld.

— (Vesela vest.) Našemu rojaku, gospodu dr. Fonu obrnilo se je zdravje na bolje in upati je, da zopet ozdravi.

— (Iz Doba) 17. januarja. Kakor skoro povsod, se je tudi pri nas ugnezdila nadležna hripa. Mnogo je hiš, v katerih so vse osebe od najmlajše do najstarejše obbolele. Osobito pa jej ugaja šolska mladež, kajti v kratkem času uverilo se je nad 70 otrok o dobrotah „nove bolezni“. — Omenim naj tudi, da smo nedavno dobili novo brizgalnico. Načelnika in podnačelnika požarne brambi, katera je izvolil občinski odbor, sicer že imamo, dočim se ob ustanovitvi društva ničesar sigurnega ne čuje. Sitno bi vendar le bilo, ko bi nas utegnil ogenj zbok nebriznosti prehiteti. Zatorej Dobljani na noge, z razprtijo pa v kraj!

— (Slovensko gledališče.) Čez osem let prišla je zopet na oder Trifkovičeva jednodejanska veseloigra „Šolski nadzornik“ in predstavljala se je s popolnim uspehom. Izmed posamičnih oseb nam je posebno pohvalno omeniti gospodične Slavčeve. Ulogo mlade Jelice je jako dobro pogodila ter igrala in pela na splošno zadovoljnost. Da je gospodična Nigrinova v ulogi učiteljeve žene Katre bila povsem vrta, je ob sebi umevno, ker se kakor v igrah, tako tudi v operetah prepričujemo, da pripada gospdč. Nigrinova našim prvim močem. Gosp. Perdan predstavljal je učitelja Petroviča jako srečno ter se pokazal prav spretnega komika, ki vzbuja veselost občinstva. Gg. Danilo, Verovšek in Lovšin imeli so le kratke vloge, katere so pa primerno rešili. — Druga točka bila je igrokaz „Prepozno!“ Preložen je iz nemščine, izvirnik nam je neznan, kakor tudi prelagatelj. O prevodu sme se reči, da je jako dober, česar pa glede izvirnika ne moremo trditi. Ko bi se že z vsem drugim spoprijaznili in bi nam tudi prijali deloma prisiljeni prizori, je vendar konec tako čuden, da ne more napraviti efekta. Prejšnje dejanje je takorekoč že narisalo konec, ki bi se moral hitro izvršiti. Mesto tega pa dolgočasne deklamacije zavlačujejo konec, da se vleče kakor nit, ki neče poteči. Igralo se je jako dobro in izborna igra vzdržala je ta igrokaz na površji, pravega priznanja pa mu ni mogla pridobiti. Gospa Borštnik-Zvonarjeva, gospdč. Gostičeva, gg. Borštnik, Sršen in Danilo bi s fino svojo igro zaslužili, da bi obširneje ocenili njih vloge, a kakor rečeno, igra sama nam je zlasti na konci tako malo prijala, da se zánjo nikakor ne moremo ogreti. Manjše vloge so bile primerno razdeljene. Gledališče kazalo je zopet veliko praznih prostorov.

— (Sobotni ples) v Čitalnici bil je le pičlo obiskan. Plesalo je le štirinajst parov. Slabemu pohodu bita je deloma uzrok nesrečna hripa, ki še vedno neče ponehati. Ples pa je bil še dosti živahen in plesalke in plesalci so se dobro zabavali. Bi bila pristopna, malo bi to semce. 50.

— (Bicikliški ples.) Danes se razpošiljajo vabila, za bicikliški ples, kateri obeta po splošnem zanimanju biti sijajen. Odbor naprosi vse one gospode, kateri po pomoti niso prejeli vabila, obrniti se do odbornika g. Leusteka (lekarna pl. Trnkoczy) kjer bodo vabila izročena. Ustopnica proti izkazu vabila dobivajo se v lekarni g. Ub. pl. Trnkoczya mestni trg; v prodajalnici g. Fr. Sossa Špitalske ulice in g. J. Schäffera Kongresni trg. — Preplačila na korist ljudske in dijaške kuhinji se hvaležno prejemajo.

— (Iz Kopra.) Zaradi hripe so tukajšnje učiteljske od 19. do 24. t. m. zaprli. Pretekli teden je hripa prav močno razsajala. Izmed 98 učencev bilo je 60 bolnih. Še le proti koncu tedna je bolezen nekoliko ponehala. Bolni so tudi štirje profesorji, pa ne za hripo. Poleg bolezni obdaje nas tudi jako gosta megla, tako da pretekli petek in soboto parobrod ni vozil v Trst.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Celje 20. januarja. Danes po noči je umrl občeznani narodnjak, veleposestnik in bivši starosta „Savinjskega Sokola“ Josip Lipold 50 let star, pogreb bode v torek ob štirih popoldne v Mozirji.

Madrid 20. januarja. Kralju se zdravje stalno boljša. — Alonzo Martinez bavi se je ves dan s sestavo kabineta, a zaradi nesloge mej disidenti večine in Sagasto in prijatelji zmatra se, da je sestava spravljivega kabineta nemogoča.

Madrid 20. januarja. Alonzo Martinez odklonil sestavo kabineta. Kraljica zopet Sagasti naročila, naj sestavi kabinet. Govori se, da bode v ministerstvu zastopana skupina protekcionistov.

Razne vesti.

* (Arheološki kongres.) V Moskvi začne se dne 20. t. m. arheološki kongres, katerega častno predsedstvo je prevzel veliki knez Sergaj Aleksandrovič. Kongres na katerem bode Dunajsko antropološko društvo zastopal tajnik Heger, traja bode štirinajst dni in bode z njim združena slavnost petindvajsetletnice arheološkega društva v Moskvi. Mejkongresom bode v sobanah arheološkega društva arheološka razstava. Napovedanih je že 73 predlaganj in 50 vprašanj odločenih, katerih odgovor se želi na kongresu.

* (Medicinska akademija v Parizu) je razpisala darilo 1500 frankov za najboljšo delo o umetnem hranenju otrok. Dotična dela imajo se doposlati do dne 1. junija.

* (Papeževo darilo.) Papež je daroval nadškofu Samasi jako lepo mašno obleko iz belega atlasa za Erjavsko nadškofijo.

* (Berač s cevjo v grlu.) Polcija v Olumuci je te dni prišla berača, ki ima le levo nogo in sope pa skozi kovinsko cev, ki jo ima v vratu. To cev so mu zdravniki pred leti noter deli, ko so mu zaradi bolezni v grlu izrezali sapnik. Operacija se je bila tako posrečila, da je berač popolnoma ozdravel.

* (Defravdant s krivim nosom.) Iz Kesmarka na Ogerskem pobegnil je te dni hranilnični blagajnik, poverilvi večjo vsoto. Defravdant, ki mu je ime Karol Klovš, je 47 let star, kratkoviden ter ima kriv nos.

* (Defravdant Bitto.) Pri zaprtem blagajniku Požunskem Bittu, ki je poveril 60000 gld. kažejo se znaki pijanske blaznosti. Joka po več ur, potem pa pade v omedlevico.

* (Čudna smrt.) V Chiswicu so našli Ludoviko Bryden zjutraj mrtvo v postelji. Ker je držala srajco v ustih se je mislilo, da jo je kdo umoril. Preiskava je pa pokazala, da so se ji umetni zobje, ko jih je zvečer vun jemala, zmuznili v grlo in jo zadušili. S srajco jih je skušala spraviti iz grla.

* (Jezon sodnik.) V Wittesharru v Pennsilvaniji se je nedavno imel pred sodiščem zagovarjati mož, ki je grdo ravnal z ženo svojo. Priče so zares pripovedovale strašne podrobnosti. Sodnik nakrat skoči po konci, sleče suknjo, zaviše rokave in začne mej živahnim odobravanjem prič s korobačem pretepavati zatoženca. Čez nekaj časa pa odloži korobač, obleče suknjo in se mirno usede k mizi in objavi, da je zatoženec oproščen, ker se jedno dejanje ne sme dvakrat kaznovati.

* (Bogat berač.) V Rimu je berač, ki je v svojem življenju že naberačil zares lepo vsoto. Hrom je in navadno beračil na Ceracoelskih stopnicah. Hčerki je dal dobro odgojiti, jima dal po 150 000 lir dote in je dobro omožil. Jedenkrat je že bil opustil beračenje in je hotel mirno živeti v vili svoji, a je kmalu baje iz zdravstvenih ozirrov povrnil se k prejšnjemu življenju. Ko je nekoč prosil starega gospoda miloščine, in mu ta reče, kaj me prosiš miloščine, saj si bogatejši, nego jaz, odgovori mu: „Kaj tebi mari, naj bodem tudi!“

„LJUBLJANSKI ZVON“
 stoji
 za vse leto gld. 4.60; za pol leta
 gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Loterijne srečke 18. januarja.
 Na Dunaji: 47, 87, 1, 18, 46.
 V Gradci: 14, 81, 76, 26, 74.

Tuji:
 18. januarja.
 Pri **Stonu**: Nagy, Kaiser, Monti, Klug, z Dunaja. —
 Knh in Reich iz Siska. — Rosenberg iz Skofjeloke. —
 Spieler z Dunaja. — Rak iz Pulja.
 Pri **Mali**: Leidmayer, Adler, Lieber, Geiringer z
 Dunaja. — Pfeifer iz Dijakovega. — Winterhalter iz Budim
 pešte.
 Pri **južnem kolodvoru**: Keršič iz Gorjan. —
 Vidmar iz Medvod. — Žwan z Bleda. — Hanška iz Kranja.

Tržne cene v Ljubljani
 dne 18. januarja t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 66	Špeh povejen, kgr.	— 64
Rež,	5	Surovo maslo,	— 90
Ječmen,	4 55	Jajce, jedno :	— 25
Oves,	3 10	Mleko, liter	— 8
Ajda,	5	Goveje meso, kgr.	— 56
Proso,	4 55	Telečje	— 56
Koruza,	4 50	Svinjsko	— 52
Krompir,	3 30	Kostrunovo	— 32
Leča,	12	Pišancec	— 50
Grah,	10	Golob	— 18
Fižol,	8	Seno, 100 kilo.	— 232
Maslo, kgr.	1 05	Slama,	— 250
Mast,	— 64	Drva trda, 4 metr.	7 15
Špeh frišen	— 54	„ mehka, 4	4 30

P. n.
 Usojava si slav. občinstvu naznaniti, da sva prevzela po smrti naji-
 nega očeta, gospoda **Frančiška Graul**-na
mizarstvo v Gorenji Šiški
poleg Žiberta.
 Kot mnogoletna delavca v delarni ranje ga očeta trudila se bodeva, da
 ohraniva dosedanje zaupanje s poštenim blagom in nizkimi cenami.
Viktor in Frančišek Graul.
 (43—1)

Naznanjam uljudno, da sem odprl svojo
odvetniško pisarno
v Novem Mestu
 v hiši g. Avgusta Luser-ja.
 Novo Mesto, sredi januarja 1890.
Dr. J. SCHEGULA.
 (45—1)

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
18. jan.	7. zjutraj	742.2 mm.	—4.8° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	740.2 mm.	—2.6° C	brezv.	megla	
	9. zvečer	738.9 mm.	—5.5° C	brezv.	megla	
19. jan.	7. zjutraj	737.9 mm.	—8.8° C	sl. svz.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	736.2 mm.	—0.8° C	sl. zah.	jas.	
	9. zvečer	735.3 mm.	2.6° C	sl. svz.	obl.	

Srednja temperatura —4.3° in —2.3°, za 2.3° in 0.3°
 pod normalom.

Dunajska borza

dne 20. januarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 88.—	gld. 87.90
Srebrna renta	88.20	88.—
Zlata renta	109.55	109.50
5% marena renta	101.65	101.50
Akcije narodne banke	934.—	934.—
Kreditne akcije	324.—	319.90
London	117.95	118.20
Srebro	—	—
Napol.	9.34	9.39 1/2
C. kr. cekini	5.56	5.57
Nemske marke	57.67 1/2	57.80
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	133 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	175 „ 50 „
Ogerska zlata renta 4%	101	55 „
Ogerska papirna renta 5%	99	10 „
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	123 „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	116	75 „
Kreditne srečke	100 gld.	181 „ 50 „
Rudolfove srečke	10	19 „ 50 „
Akcije anglo-avstr. banke	120	161 „ 75 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v. . .	—	—

Cecilija Bergant naznanja v svojem in v
 imenu sorodnikov prežalostno vest vsem prijate-
 ljem in znancem, da je Bogu vsega mogočnemu
 dopadlo, gospo

Heleno Fajenc roj. Cigler
 posestnico in vdovo zemljišnega knjigovodjo

sinoči ob 9 1/2 uri po dolgem in hudem trpljenji,
 prevideno s svetimi zakramenti za umirajočo, v
 81. letu njene dobe poklicati v večno življenje.
 Tрупlo predrage pokojne bode v torek dne
 21. januarja ob 10. uri dopoldne iz lastne hiše
 na Glavnem trgu v Kamniku na gróboje v Žaleh
 preneseno in ondí položeno k večnemu počitku.
 Zadušne svete maše se bodo služile v več
 cerkvah. (44)

Ranjo priporočamo v blag spomin.

V Kamniku, dne 19. januarja 1890.

Pisarja

vsprejme v svojo pisarno (46—1)

notar **Fran Strašek** v Loži.

 P. n. slavnemu občinstvu uljudno naznanjam,
 da sem odprl svojo
brivnico
 na Starem trgu št. 4
 ter se toplo priporočam v mnogobrojni obisk z
 zagotovilom, da bodem vedno najsolidnejše po-
 stregel v vsakem oziru.
 Ljubljana, dne 20. januarja 1890.
Josip Herceg
 brivec.
 (38)

VIZITNICE

priporoča

„Narodna Tiskarna“

po nizkej ceni.

Št. 674.

Razglas.

Mestni magistrat Ljubljanski naznanja:

1.) da bodo imeniki k letošnjemu novačenju poklicanih,
 v letih 1867, 1868 in 1869 rojenih domačih mladeničev
 pri magistratu razgrnjeni od 20. do 28. januarja t. l. v ta
 pomen, da jih vsakdo lahko pregleda in

a) ako bi kdo izpuščen ali napačno upisan bil, to naznani;
 b) zoper reklamacije novačenju podvrženih ali zoper njih prošnje
 za priznanje v §§. 31, 32, 33 in 34 vojaškega zakona nave-
 denih ugodnosti ugovarja in te ugovore tudi dokaže.

2.) Dalje naznanja magistrat, da se bode vršilo žrebanje onih
 novačenju podvrženih mladeničev, ki nimajo še žrebne številke, letos
 dne 3. svečana ob 11. uri dopoldne v mestni dvorani in
 da je vsakteremu dovoljeno udeležiti se žrebanja.

Mestni magistrat Ljubljanski,
 dne 11. januarja 1890.

Glasovir
 dobro ohranjen, prodaja se takoj po nizkej ceni.
 Videti je pri glasovirarji gosp. J. Rumpel-ju,
 Emonska cesta št. 6. (34—3)

A. KORSIKA
 Glavna prodajalnica:
 Tržaška cesta 10
 poleg c. kr. glavne to-
 bačne tovarne.
 Odlikovana
 umetna in trgov-
 ska vrtnarija
 v Ljubljani.
 Podružnica:
 Šelenburgove ulice 6
 vis-à-vis c. kr. pošt. in
 telegraf. uradu.
 Priporoča se p. n. občinstvu za izdelovanje svežih
 šopkov in vencev s trakovi in napisi. Ima veliko
 zalogo trakov mnogovrstne baže in barv; ravno tako
 ima vedno narejene suhe vence, kakor tudi Makardove
 vence in bukete, vse v najnovejših fazonih. — Vsa ustna
 naročila, kakor tudi pismena naročila po pošti se hitro in
 po ceni izvrše.
 Potem priporoča svojo bogato zalogo mnogovrstnih
 vrtnih in družnih semen, pravih in dobro kalilnih,
 rastlin (cvetie) v loncih in izdeluje stvari v njegovo
 stroko spadajoče ter prosi za mnogobrojna naročila.
 Z odličnim spoštovanjem
ALOJZIJ KORSIKA.
 (39—2)

VIZITNICE
 v elegantni obliki priporoča
„NARODNA TISKARNA“

Važno za bolne na
prsih in plućih!
 Neobhoden za kašelj, hripa-
 vost, zasliženje, katar, oslovski
 kašelj, in za take, ki želé ohraniti si
 čist in glasen glas; za skrofulozne, kr-
 vične, slabotne, bledične in krvirevne je
kranjski
sok iz planinskih zelišč
 s primešanim podfosforasto
 kislim apnom in železom.
 Lastni izdelek. — Cena 56 kr.
 (1013—6) Dobiva se v
 lekarni **Frankózy**
 poleg rotovža v Ljubljani.
 Razpošilja se vsak dan po pošti.

Kazenski zakon
 o
 hudodelstvih, pregreških in prestopkih
 z dne 27. maja 1852, št. 117 drž. zakonika z dodanim
 tiskovnim zakonom
 z dne 17. decembra 1862, št. 6 d. z. ex 1863 in
 drugimi novjšimi zakoni kazensko-
 pravnega obsega.
 I. natis. Izdalo društvo „Pravnik“ v Ljubljani.
 Natisnila in založila „Národna Tiskarna“.
 Dobiti je v „Národni Tiskarni“ v Ljubljani
 izvod trdo v črno platno vezan po 3 gld., s pošto po
 15 kr. več.